Oksana Yushko (b.1975) is a photographer and visual artist, received an MS in computer science and applied mathematics, based in Moscow. She currently focuses on personal long-term projects in Russia, Ukraine and other post-Soviet countries. Her approach combines journalism, sociology, and anthropology, while her practice includes photography, video, and installations.
Oksana Yushko has won Luma Rencontres Dummy Book Award Arles 2017, Prix Bayeux Calvados award for web journalism with 'Grozny: Nine Cities' project, Award of Excellence in NPPA Contest 2015, BURN Magazine EPF 2013, was a finalist of the 2013 Chiang Mai Documentary Arts Festival, the Grand Prize Winner of Lens Culture International Exposure Awards 2011, a finalist of the Aftermath Project and the Manuel-Riveira Oritz Foundation.
For nine years Yushko has been part of award-winning collaborative project 'Grozny: Nine Cities' together with Olga Kravets and Maria Morina. In 2018 after numbers of publications, exhibitions, installations and the web-doc, the book 'Grozny: Nine Cities' was published in English (Dewi Lewis publishing) and French (Filigranes Editions publishing).
Yushko's projects has been exhibited in galleries in Russia, France, Finland, UK, USA, Germany, Sweden, Spain, Mexico, Japan, and her works has been published by media across the world including The New York Times, Le Monde, Die Zeit, MSNBC, Mare (Germany), Financial Times, Helsingin Sanomat (Finland), Aftenposten (Norway), 6Mois (France), among others.

SELECTED EXHIBITIONS
2018 'Grozny: Nine Cities', Les Rencontres de la photographie, Arles, France
2018 'Beyond91' - Portrait of the Perestroika Generation, Berlin, Germany
2017 'In Search of Islands', Guerilla Slide Show, Perpignan, France
2017 'In Search of Islands', Photofestival Photoparad in Uglich, Uglich, Russia
2017 'Familia', LANDSKRONA PHOTO FESTIVAL, Sweden
2017 'In Search of Islands', Les rendez-vous de Juillet Festival, Autun, France
2017 'I want to believe', Metenkov's Museum of Photography, Yekaterinburg, Russia
2017 'Grozny: Nine Cities', 'New Spread' Book Exhibition, The Lumiere Brothers Center for Photography, Moscow
2017 'In Search of Islands', Maxim Bogdanovich's Literary Museum, Minsk, Belarus
2017 'Grozny: Nine Cities', Bourse du Talent 2016, National Library, Paris, France
2016 'Graduates', Les Recontres d'Arles screening, Arles, France
2016 'Graduates', Museum of Photography, Helsinki, Finland
2016 'Balaklava: The Lost History', Kontupiste Gallery, Helsinki, Finland
2016 'Familia', Hermitage Museum, Saint-Petersburg, Russia
2015 'Graduates', FOTOQUAI, Musee du quai Branly, Paris, France

SELECTED AWARDS

2017 Winner: Luma Rencontres Dummy Book Award, Arles, France
2017 Shortlisted: New Spread Book Festival, The Lumiere Brothers Center for Photography, Moscow, Russia
2017 Shortlisted: Kassel Dummy Award, Germany
2017 Shortlisted: First Book Award, London, UK
2015 Winner: FOTODOC Center for Documentary Photography, Direct Look Photo Contest, Russia
2015 Award of Excelence: National Press Photographers Association
2014 Winner: Prix Bayeux Calvados award for web, Bayeux, France
2013 Winner:BURN Emerging Photographer Fund
2011 Grand Prize Winner in Multimedia: Lens Culture International Exposure Awards

SELECTED PUBLICATIONS

'In Search of Islands', Gente di Fotografia, 2018

PORTFOLIO

Oksana Yushko

LA VITA PURA DI NOI STESSI

© Oksana Yushko, dalla serie *In search of islands*

© Oksana Yushko, dalla serie *In search of islands*

Sergio Labate - Tutto è sfumato. A osservarlo come si deve. Il sentimento che pervade questa serie di fotografie è di un'acuta nostalgia di ciò che nessuno vorrebbe più. La messa in luce di una nostalgia che non trae il proprio vigore da alcun desiderio. Anzi.

Si può provare nostalgia di qualcosa senza provarne desiderio? Freud e i suoi epigoni avrebbero derubricato la questione sotto la voce "pulsione di morte". Ma a guardare queste foto non si tratta affatto di questo. Non c'è nessuna regressione protettiva, nessun tentativo di fuggire dalla vita nei suoi flussi elementari, nella sua corsa ininterrotta tra i rischi. L'elementare è qui sempre presente. In ogni foto esso appare nelle forme più minacciose: il mare ostile e alieno al fondo della corsa di un bimbo, il cielo sprofondato e troppo vicino alle nostre teste, la natura che ci cresce intorno senza controllo, che non addomesticabile ci addomestica, la decadenza delle nostre case, fortezze fragili che ricordano la contingenza della memoria. Ma tutte queste forme trovano un filo che le conduce dalla visione alla nostalgia. Questo filo conduttore è il tempo. *Déjà-vu*, siamo soliti evocarlo così. Ma cosa succede quando il passato si fa d'improvviso presente, come in queste foto? Innanzitutto, succede che il passato che si fa presente non è mai uguale a ciò che era. Ogni *déjà-vu* è anche un'alterazione del ricordo. Un falso ricordo di ciò che era vero. Come accade in queste foto: esse vorrebbero riconoscere nel presente un passato del quale proviamo nostalgia. Ma le immagini di questo passato ci arrivano alterate, decadenti. Sfumate, appunto. Come se un filtro rendesse meno vividi i colori e per questo facesse esplodere i sentimenti rendendoli incontrollabili. Ricordandoci così che ciò che appare adesso non è qui, proviene da un altro tempo. Per quanto di nuovo presente, è un mondo visibilmente invecchiato quello che ci appare ora.

In secondo luogo, quando il passato si fa d'improvviso presente non ha bisogno di celebrazioni o di grandi eventi. Ciò che appare è insignificante, tutto sommato. Nessuno ha un *déjà vu* del proprio matrimonio. Solo ciò che è trascurabile, può essere ricordato. Solo ciò che non è memorabile, può tornare alla memoria come presente. La nostalgia si spoglia della sua essenza di desiderio, si mescola piuttosto con l'insignificanza, con le cose che potevano non essere già dall'inizio eppure sono di nuovo qui. Un mondo non desiderato riportato in vita dallo sforzo del fotografo.

Infine, proprio perché il soggetto di queste foto è una certa contingenza assoluta che appartiene alla nostra memoria, la nostalgia che proviamo rovescia il proprio consueto ordine dei significati. Siamo noi che proviamo nostalgia, ma non siamo noi i soggetti dei nostri ricordi. Non siamo noi che li rievochiamo. Giungono in disordine, senza logica o enfasi. La contingenza assoluta di cui sono fatti non solo i nostri sogni, ma anche il nostro passato. La stoffa più persistente della nostra vita. Ciò che non è contato è ciò che *davvero* resta del passato e si fissa sulla pellicola del presente. E ciò che *davvero* contava non c'è più, dileguato nelle pieghe contorte del caso della nostra memoria.

Eppure, anche di fronte a questo quasi-niente che appare per l'ennesima volta, abbiamo nostalgia. Perché la vita che abbiamo desiderato non vale per questo più della vita che non abbiamo desiderato. I nostri occhi saturi del desiderio rimpiangono proprio ciò che non era atteso né desiderato: ciò che abbiamo vissuto per puro caso. Ciò che di noi è accaduto e basta. *La vita pura di noi stessi.*

'In Search of Islands', Huvudstadsbladet, August 2016

Helg

– Jag sålde allt jag ägde för att kunna köpa den här tomten. Bostaden, bilen – allt. Om jag misslyckas så har jag ändå en bit mark. Det är bästa möjliga investeringen i kristider.

Michail Bazjan står på gårdsbunet i Ray Ban-solglasögon, slitna, snitsiga jeans och trasig t-tröja. Kring det rymliga tvåvåningshuset där han bor tillsammans med sin fru Valerija Bazjan breder en klöveräng ut sig. Gården är omgärdad av ett staket och huset vaktas av tre jättelika kaukasiska vallhundar. Utanför staketet springer ett femtontal nyfikna getter fritt. De flockas omedelbart runt fotografen Oksana och mig och försöker smaka på Oksanas kamera.

Michail Bazjan spanar in en av killingarna, lyfter upp den och känner efter hur fet den är.

– Ni kommer lämpligt för köttet har precis tagit slut. Vi ska slakta en killing och grilla i kväll, säger han.

Sade upp sig från jobbet

För tre år sedan bodde och arbetade paret Bazjan i Tver. De levde som vilket ungt ryskt medelklasspar som helst – Michail (29) arbetade som jurist, Valerija (26) som är utbildad ingenjör jobbade i ett möbelföretag. De hade egen bostad, bil och hyfsad levnadsstandard, men Michail Bazjan trivdes inte. År 2013 köpte han femton hektar ohuggal tomtmark utanför Kusjalino ett trettiotal kilometer norr om Tver tillsammans med sin vän **Aleksej Kosenko**. Han sade upp sig från jobbet, sålde allt han ägde och började bygga hus på sin nya tomt.

– Jag hade aldrig byggt hus förr, men studerade hur man gör på Youtube. Jag vägrade ta lån. Alla mina kompisar har stora skulder och det är farligt i dessa tider. Jag hade tur som köpte den här tomten medan det ännu var billigt.

Ryssland kommer inte ens ha nollutan minusräntan i år. Redan när Michail Bazjan köpte sin tomt gick tillväxten i Ryssland stadigt ned. Följande år började kriget i Ukraina och den ryska ekonomin sjönk som en sten.

– Fastighetsmarknaden står still, arbetslösheten stiger, lönerna går ned. Och värre blir det. Jag är helt övertygad om att världen står inför en ny gigantisk depression. Kanske ett krig. Jag gillar Putin därför att auktoritärt ledarskap är det enda som fungerar i Ryssland. Men jag tänker inte kriga för någon. Jag vill över huvud taget ha så lite som möjligt med makt och myndigheter att göra. Det enda som intresserar mig är att bygga upp min egen tillvaro här, säger Bazjan.

Flera olika födkrokar

I dag äger paret Bazjan och deras kompisar **Polina** och Aleksej Kosenko större delen av de femton hektar som köptes för tre år sedan. Några personer till har köpt in sig, efter att ha godkänts av de övriga ägarna. Paret Kosenko håller på att bygga hus i närheten. Gruppen har inga svårigheter att klara sig – på tre år har de byggt upp ett företag som i dag försörjer dem alla fyra. De har startat biodling och föder upp getter och minigrisar. Försäljningen av honung, getmjölk och kvarg går stadigt uppåt, griskultingar säljs som husdjur med god förtjänst.

– Trots att lönerna går ned blir ekologiska varor allt populärare, säger Michail Bazjan.

Michail och Aleksej har ett litet sågverk och sågar plankor mot betalning. Polina och Valerija plockar ängsörter och gör naturkosmetiska och te, som de säljer via nätet. De har också öppnat en liten butik i den närliggande byn Kusjalino och funderar nu på att starta en frisörsalong.

– Det är lätt att testa nya grejer här. Här finns ju ingen konkurrens! Byborna är så glada över vår butik och tackar oss ofta för att vi öppnade den, säger Valerija.

– När vi först flyttade ut bit var det första många som tyckte att vi inte hade något här att göra. Jag såg genast till att bli kompis med de tuffaste killarna i byn. Det var bra att jag rökar ha tatueringar. I Ryssland tror fortfarande många att man har suttit i fängelse om man har dem, säger hennes man Michail.

Youtube och byber som lärare

Jag undrar hur en jurist som aldrig har bott på landet har lärt sig hur man hanterar ett sågverk, möblar getter och föder upp grisar.

mapsnews.com/GHERCHIN.

> Om jag misslyckas så har jag ändå en bit mark.

HBL i Kusjalino

TEXT ANNA-LENA LAURÉN

FOTO OKSANA JUJSKO

←↑ NYA LIV. Valerija och Misha Bazjan flyttade till landet, till byn Kusjalino, för att starta ett nytt liv för fyra år sen. Sedan har deras vänner Lenya, Polina och Aleksej också flyttat dit.

Chechnya, Dagens Nyheter, May 2018

Centrum av Groznyj är i dag ett bländverk av moskéer, skyskrapor, tinnar och torn.

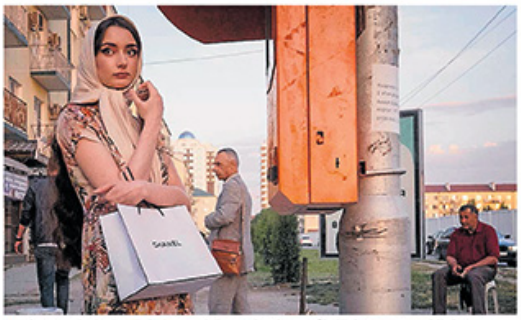

I dagens Tjetjenien är kvinnans högsta dygd anspråkslöshet, men verkligheten motsvarar inte alltid idealen.

I stadens konsertsal pryds en vägg av ett enormt porträtt av den förre presidenten, Achmat Kadyrov.

misstag ska hamna i blickfånget för dem som arbetar för Kadyrov.

I Groznyj berättar en trovärdig källa för mig om hur en bekant till honom som var byggarbetare greps av polisen, anklagades för ett fingerat brott, torterades och dömdes till fängelse. Nu jobbar han av på sin skuld genom att bygga ett hus till en av polischeferna – gratis. Han är i praktiken en slav.

En stor del av de ryska medborgare som har åkt ned till Syrien för att kriga för IS kommer från norra Kaukasien, bland annat Tjetjenien och Dagestan. Att ha släktingar eller bekanta som har åkt till Syrien är mycket farligt.

En annan bekant berättar om hur en ung man fick ett samtal från Syrien på sin telefon av en släkting. Han greps och var försvunnen i några dagar. Därefter återlämnades hans torterade kropp till polisen, med order om att den inte skulle få en muslimsk begravning utan bara grävas ned omedelbart.

Jag gör inte längre några normala intervjuer i Groznyj. Det går bara att citera människor anonymt. Många samtal jag för går inte att citera alls, eftersom personen kan bli spårad. Flera av mina gamla vänner har börjat undvika vissa ämnen, vi kan träffas och tala om vädret men inte om vad Kadyrovregimen gör.

Om att homosexuella förföljs, om att släktingar till personer gripna för extremism får sina hus förstörda. Om att skolorna sänder ut instruktioner till föräldrarna och hotar med följder för elever som beter sig "ovärdigt". Till exempel pojkar och flickor som står för nära varandra när de träffas kommer att smygfilmas och ställas till svars.

> Vi bygger ett sunt samhälle i Tjetjenien, fritt från enkönade äktenskap och andra styggelser ni har i Europa som frimurarna har hittat på.
>
> **Rustam Abazov**

– Censur hade vi under Sovjetunionen också, men inte på det här sättet. Nu anpassar folk hela tiden sitt sätt att prata. Men ibland, precis som då, kan man skämta lite. Beroende på vem som är närvarande kan man gå olika långt, säger Heda, en väninna till mig.

Rustam Abazov är nöjd. I hans ögon går utvecklingen åt rätt håll.

– Hela Ryssland kommer att gå vår väg. Det har vi sett exempel på tidigare. Vem var först med att förbjuda spelhallar i Ryssland? Ramzan Kadyrov! Nu är de förbjudna i nästan hela landet. Vi bygger ett sunt samhälle i Tjetjenien, fritt från enkönade äktenskap och andra styggelser ni har i Europa som frimurarna har hittat på.

Påtagligt under hela intervjun med Abazov är hans förkärlek för konspirationsteorier. Hela det liberala samhället är en konspiration i hans ögon. Också i Kreml ser man ständigt intriger mot Ryssland i väst.

Det är inte svårt att begripa varför Kadyrovregimen och Kreml förstår varandra. Det tjetjenska ledarskapet och Putin har ingått en pakt, som bägge drar nytta av. Men flera jag träffar i Groznyj säger att den är tillfällig. På ett av mina möten säger en bekant:

– När Putin går, går Kadyrov. Och det är inte säkert att vad som kommer efteråt blir bättre.

@AnnaLenaLauren,
anna-lena.lauren@ksfmedia.fi

'In Search of Islands', 6 Mois, 2017

« La Volga est une route commerciale, migratoire, mais aussi un lieu de légendes, idéalisé dans la littérature. On la surnomme « Mère Volga ». Parmi les 4 % de Russes qui quittent chaque année la ville pour la campagne, beaucoup s'installent sur ses rives. »

210 — 6 Mois — PRINTEMPS / ÉTÉ 2017

L'appel de la Volga

'In Search of Islands', HBL, December 2017

HBL
HUFVUDSTADSBLADET

Lucia lockar i Karibien
Inför Lucias dag åker vi till St. Lucia, ön som ligger mellan Martinique och Saint Vincent i Västindien. St. Lucia har en färgstark historia som piratillhåll, men numera är det en lugn semesterort med sunk och läga hotellkomplex eller villor.
26

FOTO: BEN KALLARD

SPORT 16
Mäkäräinen på prispallen i Hochfilzen

FOTO: LEHTIKUVA/AFP PHOTO/KAN/BARBARA GINDL

Centern är ett starkt parti i Lappland och har fått sig en rejäl knäpp på fingrarna. De nya landskapen är visserligen en seger för Centern, men deras makt är kringskuren. Det reagerar de lokala beslutsfattarna på. Det är inte underligt om många tycker att de har dragit en nitlott.
Susanna Gimman om valfriheten och kommunerna
Sidan 4

SÖNDAG 10 DECEMBER 2017

Lång börsuppgång väcker frågor
NYHETER 4
Enligt experterna är det omöjligt att säga när vändningen kommer

Rekordlåga räntor och andra exceptionella åtgärder har lett till en ovanligt långvarig börsuppgång. Det har pressat upp priserna inte bara på aktier, utan också på andra tillgångar som obligationer, fastigheter och kryptovalutan bitcoin. Samtidigt har nya rekord satts vid auktionshusens försäljning av konst och andra värdeföremål.

De uppblåsta priserna har väckt frågor om hur länge uppgången kan fortsätta.

– Jag tror att vi är i slutet på uppgången. Men när vändningen kommer är omöjligt att säga. Uppgången kan mycket väl fortsätta ännu nästa år, men man märker att vissa har blivit försiktigare, säger Jesper Nyberg på Estlander & Partners.

Lotsbåtsolyckan är ett mysterium
NYHETER 6
Räddningspådraget utanför Borgå i Finska viken pågick i mer än åtta timmar. Gränsbevakningens dykare hittade de två omkomna ombord på båten strax efter midnatt natten mot lördagen. – Den stora frågan är hur lotsbåten kunde kantra, säger Olycksutredningscentralens direktör Veli-Pekka Nurmi. Båten väger 15 ton.

Varför är frågan om det lyckliga slutet så viktig? Själv älskar jag filmer med lyckliga slut, och det gäller alldeles särskilt kärleksfilmer.
Michel Ekmans essä om det lyckliga slutet tar avstamp i klassikern Paraplyerna i Cherbourg.
KULTUR 30

HELG 22
Livet på en ö i Volgan

Aleksej Viljanskij står och väntar på förbindelsebåten mellan ön Jursjinksij och Rybinsk. Framför honom breder Volgan ut sig. Vi har återvänt till Aleksej och Ljubov Viljanskij, ett par från Moskva som fortfarande håller fast vid sin dröm om ett liv på den ryska landsbygden.

FOTO: OLIVIA JUSID

Ett år med ny njure
Hela 95 procent av de finländare som får en ny njure transplanterad lever när ett år gått sedan operationen. Robert Grönholm från Vasa är en av dem. Han njurar började bråka för ungefär tio år sedan och för två år sedan var hans kropp mycket trött. I dag är läget ett annat.
10

FOTO: NIKLAS TALLQVIST

Justitieministern tror på reformen
Justitieminister Antti Häkkänen (Sann) vägrar tro att domstolsreformen kommer att leda till försämrad service för svenskspråkiga. Bland annat SFP har kritiserat reformen för att den kommer att försämra den svenskspråkiga servicen i tingsrätterna.
8

Kriget mot IS är över, säger Irak
– Vår fiende ville döda vår civilisation, men vi har vunnit genom enighet och vår beslutsamhet. Vi har på kort tid triumferat, säger Iraks premiärminister Haider al-Abadi.
12

I DAG
Vecka: 49
Namnsdag i dag: Svenska: Judit, Jutta. Finska: Jutta. Ortodoxa: Kirmo, Mirkka.
Namnsdag i morgon: Svenska: Dan, Daniel, Daniela. Finska: Daniel, Taneli, Tatu. Ortodoxa: Taneli.

Solen	upp	ner
Borgå	9.12	15.08
Hangö	9.18	15.24
Helsingfors	9.13	15.13
Jyväskylä	9.31	14.48
Lovisa	9.10	15.05
Ulaåborg	10.13	14.09
Utsjoki	-	-

Vädret: Se sista sidan eller HBL.fi/vader

Sandarmokh, Dagens Nyheter, September 2017

Nyheter

”Varje människa har rätt till en grav”

Massgravar Jurij Dmitrijev har vigt sitt liv åt att gräva upp lik. I trettio år har han finkammat ryska Karelen efter kvarlevorna av oskyldiga människor som mördades i Stalins massutrensningar på 1930-talet – bland dem tusentals finländare. Han har gett ut flera böcker med namn på dem som sköts. Under de senaste åren har han upprepade gånger blivit hotad.
Nu sitter han fängslad, anklagad för innehav av barnpornografi.

Det är lätt att gräva massgravar i en mjuk sandmo. Spåren efteråt är svårare att sudda ut.

I den porösa marken sjunker likhögen sakta nedåt varje år. Jorden sätter sig och bildar en cirkel eller en kvadrat, några centimeter lägre än den omgivande marken. Det kan gå femtio, sextio, sjuttio år, men spåren är kvar.

Massgravar finns det gott om i ryska Karelen. Den allra största heter Sandarmoch och ligger drygt 100 kilometer norr om Petrozavodsk. Det är här vi försiktigt promenerar fram på den mjuka, sviktande mossan, omgiven av raka tallstammar, de står som i givakt. Jag drar in den friska skogsluften i näsan, det doftar fuktig sand och ljung. Det är vackert och inte makabert alls. Om det inte vore för att det överallt på stammarna, på stolpar och på träkors hänger svartvita fotografier och namn skulle det här kännas som att vara på svamputflykt.

Namn efter namn efter namn. Många av dem finländska, efter varje namn samma ord: Rasstreljan. Skjuten.

Juho Hytti. Född 1893 i Makslahti, Björkö. Sköts den 10.2.1938.

Lesonen, Esaias. Född 1889 i Suomussalmi. Sköts den 10.2.1938.

Granat, Hugo. Född 1888 i Uleåborg. Sköts den 20.1.1938.

– Vi har minst 9000 döda personer under oss, säger **Sergej Markelov**.

Frilansjournalisten Markelov har ofta besökt stället. Det är en av skådeplatserna för Den stora utrensningen – en våg av massavrättningar som Stalin släppte loss över Sovjetunionen på 1930-talet. Den nådde sin kulmen under åren 1937–1938, då den här talldungen cirka 170 kilometer från finska gränsen valdes ut till ett lämpligt ställe dit man transporterade fångarna, tvingade dem att lägga sig på magen i sandgropar och sköt dem i bakhuvudet.

Att stället i dag är känt är tack vare den ryska människorättsorganisationen Memorial. Men framför allt

‘In Search of Islands’, HBL, October 2016

12 HUFVUDSTADSBLADET Söndag 11 oktober 2015

Världen

HUFVUDSTADSBLADET Söndag 11 oktober 2015 13

Nyheter | Sport | Ledare & debatt | Kultur & nöje | Idag | Väder

FAKTA

Stad och landsbygd i Ryssland

Downshifting betyder att ändra livsstil genom att trappa ner sin konsumtion, minska tempot och leva så miljövänligt man kan. I Ryssland är det ett nytt fenomen att yttersta lilen förändring existerar på nivån det.

Avfolkningen av den ryska landsbygden har pågått sedan 1920-talet. År 1926 bodde till procent av den ryska befolkningen i städer, år 1965 var andelen 53 procent och år 2014 hade den stigit till 74 procent.

Historiskt finns en gammal tradition i Ryssland av att folk lämnar städerna och drar ut i vildmarken i jakt på frihet vändas ett förtryckande centralregim. Från 1500-talet flydde de livegna bönder till ingenmansland söder i Ryssland och dagens centrala Ukraina, där de bildade grupper som så småningom kom att bli kosackerna. I mitten av 1600-talet flydde tusentals så kallade gammaltroende undan patriarken Nikons reformer och besatte sig i stora utkanter, bland annat i Estland.

PÅ VÄG HEMÅT. Ljubov Viljanskaja kör hem från stranden i skymningsdimman tillsammans med tvåårige sonen Lev. Fordonet som på ryska kallas motoblok blev stulet några veckor efter att HBL besökte familjen.

Frihetens höga pris

Att downshifta i Ryssland är ett mycket radikalare val än i något västeuropeiskt land. Landsbygden är underutvecklad, vägnätet ursel, infrastrukturen ofta obefintlig. Den som väljer att trappa ner och flytta ut till landet ändrar sina livsbetingelser i grunden, som Ljubov och Aleksej Viljanskij.

HBL i RYSSLAND

TEXT ANNA-LENA LAURÉN
FOTO OKSANA JUSJKO

En fälst av rö böljeft står emot oss då vi viger av båten i sällskap med ett gäng kvinnor i pensionsåldern. Utrustade med korgar för att plocka bär och svamp går de enslingsbortet upp mot stranden över den höga, sluma bron i betong. På strandbanken vinkar **Ljubov Viljanskaja** åt oss, klädd i en smutsig grön anorak och med nästan **Lev** vid handen.

Fotografen och jag sätter på plastkamar med hvid, ost, korv, kaffe, te, choklad, ker och aluminiumförpackad fisk. Trots att de har fyra hyar med fast bebyggning finns här ingen affär.

– Min fram ingen avfallshantering heller. Vi transporterar vårt sopor till fastlandet vinterid med vår snöskoter, säger Ljubov Viljanskaja när vi har bäldat och klivit upp på flåbet till bronsen så kallade motoblåt, ett slags terränggående som på ryska kallas motoblok blev stulet några veckor efter att HBL besökte familjen.

Volgaflodens stilla, blanka yta, ändlös som ett hav, breder ut sig på dessa sidor av ön. Den heter Jurajnikij och ligger ett tiotal kilometer utanför staden Rybinsk.

Före år 1960 var området en del av fastlandet. Sedan byggdes Rybinsks vattenkraftverk, många hektar land hades under vatten och halvön blev en ö.

Lämnade framgångsrik karriär

Ljubov Viljanskaja är 31 år gammal och ett typiskt exempel på en framgångsrik person i det moderna Ryssland. Hon är utbildad sociolog och jobbade i tio år på en rekryteringsfirma i Moskva, med en lön på flera tusen euro i månaden. Nu är hon heltidsmamma och bor i ett hus utan rinnande vatten i en by där kor står tjudrade längs vägen.

– Det gick väldigt bra för mig på jobbet. På fem år tog jag mig från att vara assistent till avdelningschef. Jag tjänade bra och använde större delen av mina pengar på att resa. Jag åkte snowboard i Alperna, turlista de på Island och besökte de europeiska huvudstäderna. På jobbet hade jag stort ansvar, arbetsdagar na var långa. Jag älskade det, men till sist blev jag också väldigt trött på det, säger Ljubov.

I likhet med många unga ryssar planerade hon att flytta utomlands.

– Min drömvar att bo på Nya Zeeland. Jag sparade pengar för att flytta dit. Sedan träffade jag min man och i stället köpte vi ett hus på den här ön. Nu lever vi på mina sparpengar tills vi har kommit i gång med vårt företagande.

Där tiden står still

Resan till familjen Viljanskija hem går genom mörka granskogar och öppna fält som dofter av gräs, lingonsnäcka vägar och flytt kar under vita byar av trähus, omgivna av halloonhus: potatisland och gammaldags gårdsgårdar.

Brisande gräder, grönsande vagnar. Jag grips av samma känsla som alltid på den ryska landsbygden – denna mäktiga upplevelse av att befinna sig mitt i en tid som har stått still. I en landsbygd som är som taget ur Tjechovs eller Bunins noveller.

FÖRBINDELSEBÅT. Förbindelsebåten till ön Jurajnikij utanför Rybinsk har två avgångar per dag. Vid varje avgång rör sig traktorn pojkar med att följa med båten ett stycke ut och sedan dyka från kajkanten.

DET NYA HEMMET. Familjen Viljanskija hem är ett traditionellt rysk trähus utan rinnande vatten. Planen är att bygga ett nytt hus med alla bekvämligheter.

Man det här är ingen idyll. Det är efterblivet landsbygd med usel infrastruktur och dåliga kommunikationer. För den som bor här är vardagen fylld av hårt arbete med allt från att hämta vatten till att planera veckans livsmedelskonsumtion. De flesta av oss ska sätter mäktigt nog bli. Förklaringen är enkel: bor man en bäc mäste den bäas in för att inte blåsten.

– Vi skulle gärna bygga en egen bryggan som man kunde ha gemensamt med andra bönder på ön. Men man är en livlig seglare, vi har både bil och katamaran. Men det är ingen som är intresserad. Bygger man en bryggan måste man också betala den, annars är Ljuvarna franske direkt, säger Ljubov Viljanskaja.

Ny trend i Ryssland

I den ryska litteraturen och samhällshistorien är flytten från landet till staden lika med striven efter något bättre: utbildning, förvärvsarbete, frihet. Det är ingen slump att orden "Till Moskva! Till Moskva"i Tjechovs Tre systrar har blivit bevingade.

Nu ser vi en motsatt trend – visserligen en mycket liten och obetydlig sådan, men i varje fall. Ryslan har fått ett nytt ord: dnaugifing.

– Jag vill vara fri. Vara min egen chef. Segla min katamaran, bo i mitt eget hus. I Moskva kändes det som att livet ständigt flöt förbi en eftersom man aldrig hann göra något man egentligen ville. Men det är klart att vi får betala ett pris. Inkomsterna rasar och vi köper ingenting annat än det absolut nödvändiga, säger Ljubov som man **Aleksej Viljanskij** (34).

> Jag vill vara fri. Vara min egen chef. Segla min katamaran, bo i mitt eget hus. I Moskva kändes det som att livet ständigt flöt förbi en eftersom man aldrig hann göra något man egentligen ville.

LÄS MERA PÅ NÄSTA SIDA

‘Familia’, IO Donna, 2016

OLTRE IL CONFLITTO

IL CUORE HA UN SOLO FRONTE

Al di là delle tregue ufficiali la situazione è esplosiva: due popoli, fino a poco tempo fa fratelli, non si capiscono più. Ma ci sono russi che si innamorano di ucraini. E viceversa. Ecco le loro storie. Complicate

di Lucia Sgueglia, foto di Oksana Yushko

L'AMORE AI TEMPI DELLA GUERRA. Più forte dei cannoni, della politica, della propaganda. Una volta le storie di legami sentimentali sbocciati tra opposti schieramenti nel mezzo di conflitti venivano da Medio Oriente, Africa, Balcani. Oggi la nuova frontiera dell'odio è alle porte dell'Europa, da qualche parte tra Kiev e Mosca, in quella guerra ufficialmente mai dichiarata ma che ha già mietuto oltre cinquemila vittime e, nonostante le tregue ufficiali, mostra una strada per la pace ancora lunga, difficile. Con o senza combattimenti, ha visto scavare fossati di incomprensione, concreti e metaforici, tra due Paesi che un tempo, per niente lontano, si definivano fratelli: stessa religione maggioritaria, stessa radice etnica, passaporto diverso. È finita per sempre? Tutto comincia con una foto postata su Facebook. Un'anziana coppia sorridente in un appartamento modesto, in stile sovietico. E la didascalia: «Questi sono i miei genitori, lei russa,

Oksana Youshko, madre russa e papà ucraino, con il marito Arthur, ucraino. Entrambi fotografi, si sono sposati dopo due anni d'amore e vivono a Mosca.

‘In Search of Islands’, The New York Times, December 2016

The New York Times

LENS PHOTOGRAPHY, VIDEO AND VISUAL JOURNALISM

Oksana Yushko

Along Russia’s Volga River, Back to the Simple Life

‘Toilers by the Sea’, The Royal Photographic Society Magazine, Spring 2016

THE RPS ROYAL PHOTOGRAPHIC SOCIETY

Number 63 Spring 2016

Contemporary Photography

‘Grozny: Nine Cities’, Rear View Mirror, 2015

[REPORTAGE]

[**Nine Cities**]

ph_MARIA MORINA_OKSANA YUSHKO_OLGA KRAVETS

[*P*] Nove anime diverse racchiuse in una sola città. Capitale della Cecenia e epicentro di un Caucaso in tumultuoso cambiamento, Grozny tenta di sopravvivere al trauma delle ultime due guerre e di proiettarsi verso il futuro, cercando un difficile equilibrio tra progresso e tradizione, icone del passato e idoli moderni: arriva la globalizzazione, cambia il ruolo delle donne, si acuisce il divario fra ricchi e poveri. Ispirato al romanzo *Theophilus North* di Thornton Wilder, *Nine cities* è un viaggio tra i simboli di una metropoli in cerca di una nuova identità.

'Toilers by the Sea', Mare, 2010

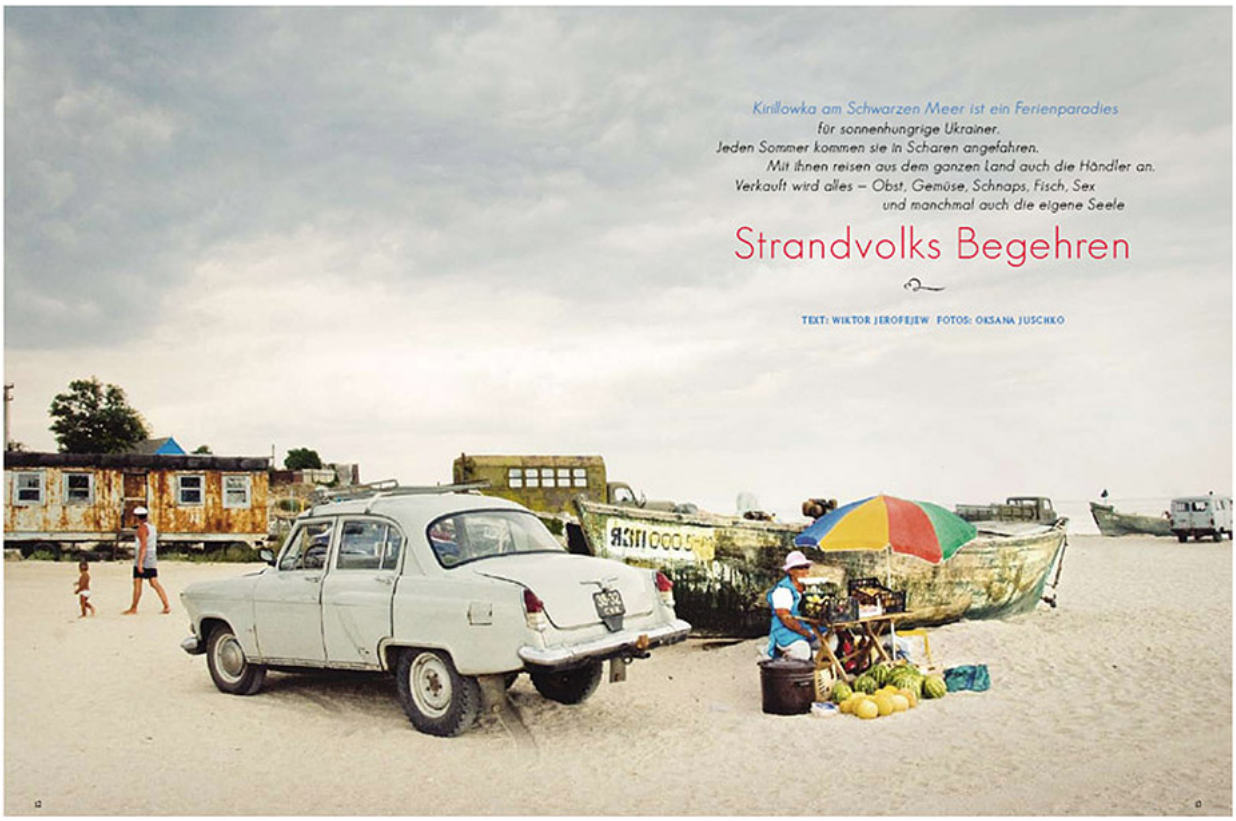

‘Beslan Graduates’, NYT, 2014

The New York Times

LENS

PHOTOGRAPHY, VIDEO AND VISUAL JOURNALISM

September 23, 2014 5:00 am

Outgrowing Childhood Horrors in Beslan

BY JAMES ESTRIN

Oksana Yushko

Graduates taking part in the commemoration days in Beslan released white balloons, denoting all those who died in the attack.

'Grozny: Nine Cities', Russian Reporter, 2010

Bolshoi Babylon, The Sunday Times, 2016

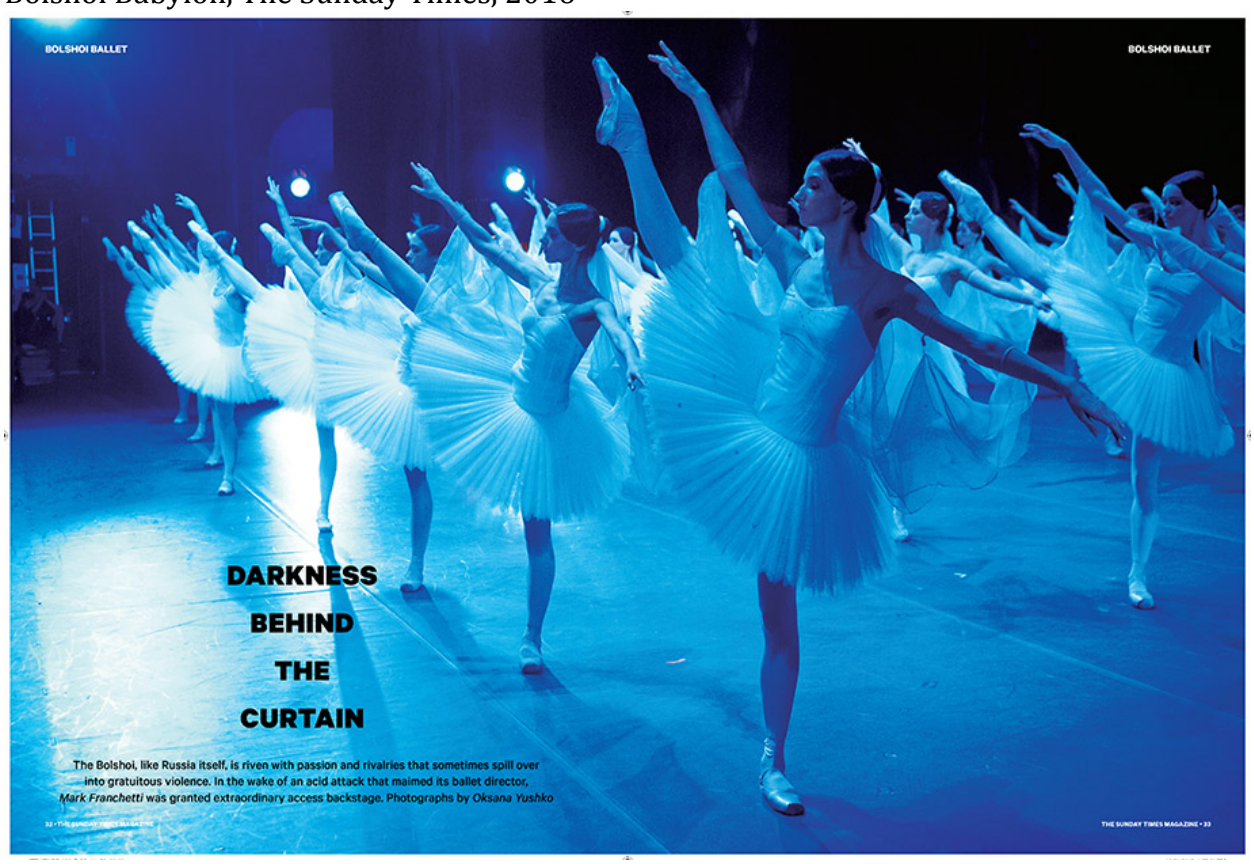

'Beslan Graduates', Time, September 2014

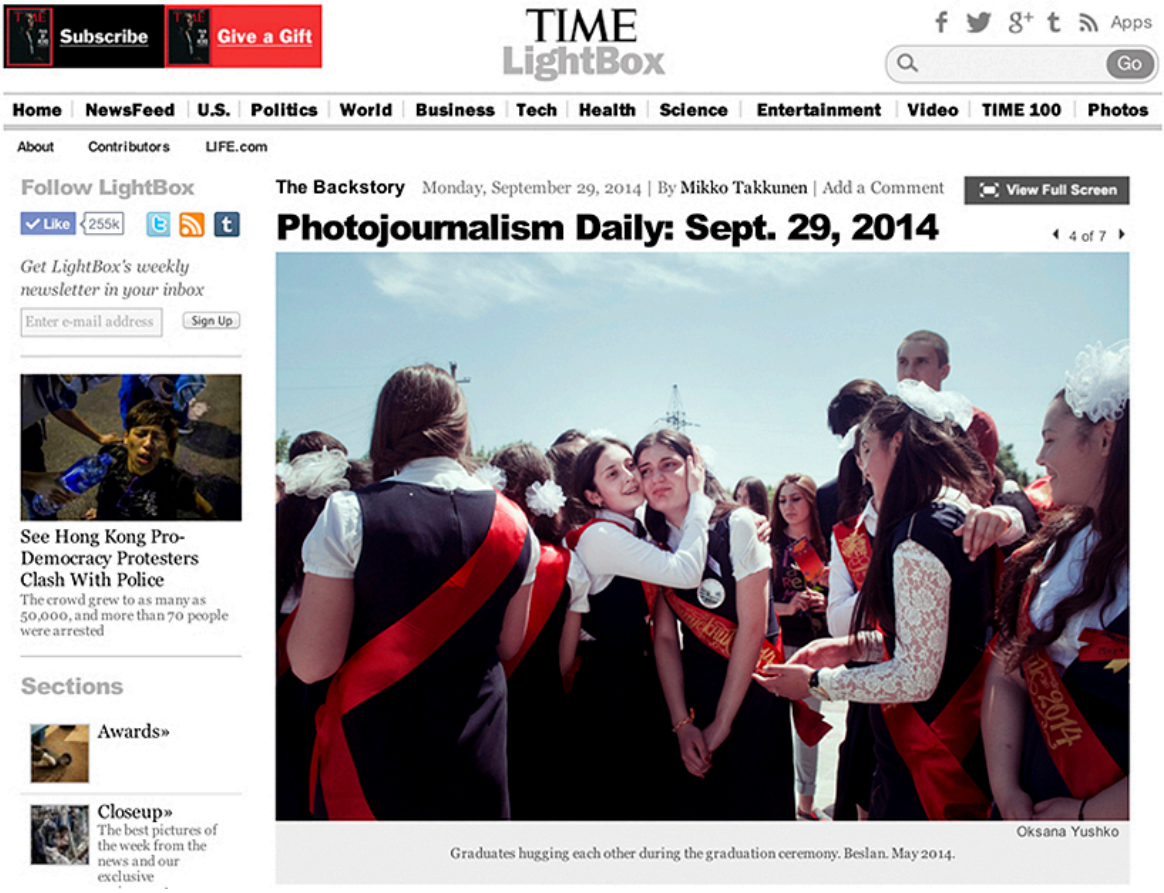

Subscribe | Give a Gift

TIME LightBox

Apps

Go

Home | NewsFeed | U.S. | Politics | World | Business | Tech | Health | Science | Entertainment | Video | TIME 100 | Photos

About | Contributors | LIFE.com

Follow LightBox

Like 255k

Get LightBox's weekly newsletter in your inbox

Enter e-mail address | Sign Up

See Hong Kong Pro-Democracy Protesters Clash With Police

The crowd grew to as many as 50,000, and more than 70 people were arrested

Sections

Awards»

Closeup»

The best pictures of the week from the news and our exclusive

The Backstory Monday, September 29, 2014 | By Mikko Takkunen | Add a Comment

View Full Screen

Photojournalism Daily: Sept. 29, 2014

4 of 7

Oksana Yushko

Graduates hugging each other during the graduation ceremony. Beslan. May 2014.

'In Search of Islands', Dagens Nyheter, November 2017

DAGENS NYHETER.

DN i Ryssland

"Många ryssar är avskurna från sin historia"

Nyheter

Partierna väntar sig hårdare ton

Världen

Trumps rasism en röd tråd

Ledare

Hur lycklig man är verkar inte handla om hur man har det, utan om hur man tar det.

Debatt

"Stort att välja fritt, större att välja rätt"

Ekonomi

Så lyckades Allra blåsa spararna